

града Плъвень. Косата на човѣкъ настрѣхва, като си помисли, за ужасното кръвопролитие, което би могло да се случи тука, ако бѣ скимнало на Руситѣ, както понѣкога правѣха, да взематъ и сега моста за прицѣлна точка на ношната си артилерийска стрѣлба.

Съобразно съ заповѣдта за марша, войските минаха рѣката прѣзъ нощта, по двата моста. Часа въ около 5 заранѣта, I-ва дивизия се намираше всичката на лѣвия брѣгъ на рѣката. Тя се развѣрна на сто крачки разстояние отъ рѣката въ една само линия, съ двата първи баталиона отъ всѣкой полкъ въ боенъ редъ и двата други на 20 или на 25 крачки по-назадъ, въ резервенъ редъ.

Прѣзъ това време, обоза бѣше започналъ да минава рѣката, ала когато се съмна едва половината отъ колата бѣха минали отъ другата страна, па, освѣнъ туй, разгѣването на войските въ боенъ редъ се свѣрши окончательно едва около 9 ч. и $1\frac{1}{4}$. Въ тази минута неприятеля откри огънъ отъ батареитѣ си при Долни-Джбникъ противъ лѣвото крило на армията. Боятъ се започна.

Османъ-паша излѣзе на чело на централната бригада, за да може да ржководи всичките операции. Прѣдшествуванъ отъ една верига стрѣлци, той повдигна бѣрже на напрѣдъ I-та дивизия, а пѣкъ ордията отъ 2-та, по-